

שְׁלַח לַחֲמֹד

פְּרִשְׁתַּת הָאֲזִינוֹ | תשפ"ו



בצדקה תכונני

גליון 394

סיפור לשבת



הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמִרִי כִּי (לכ ז')

מסופר על הרה"ק רבי יוסף דוב סולובייציק מבריסק זיע"א, ששאלו אותו פעם, מדוע ארוכה כל כך שירת האזינו ומקיפה ארבעים ושלשה פסוקים, לעומת זאת כוללת שירת הים ששרו על נס קריעת ים סוף וטביעת המצרים, רק שמונה עשר פסוקים, וביותר קצרה שירת הבאר ששרו בני ישראל במדבר, ואין בה אלא ארבעה פסוקים בלבד. השיב הרב לשואלים בבדיחות הדעת, רבים מכם מכירים בודאי את הפתגם, הרבי לבדו יודע הרבה מאד, הרבי עם תלמידיו יודעים גם כן לא מעט, ואילו התלמידים לבדם אינם יודעים אלא מעט מאד. לפי מאמר זה מתיישבת היטב השאלה שנשאלה, שירת האזינו שר משה רבינו לבדו ולכן היא שירה גדולה ומקיפה, שירת הים שעליה נאמר "אז ישיר משה ובני ישראל", קטנה משירת האזינו שמששה שר לבדו, אך כיון שמששה מצרף את קולו בשירה זו, היא עדיין גדולה למדי, ואילו לגבי שירת הבאר שבספר במדבר, נאמר במפורש "אז ישיר ישראל", שירה זו שרים אפוא התלמידים בלי הרבי, משום כך היא קטנה ומצומצמת מאד.

הַצִּיּוֹר תָּבִימִים פְּעֻלָּו (לכ, ז')

מסופר על הרה"ק רבי שמעון מירוסלב שהאריך ימים והגיע לזקנה מופלגת, שאלו אותו תלמידיו במה הארכת ימים, השיבם הרבי, תמיד קבלתי הכל באהבה ולא הרהרתי אחר מעשיו של הקב"ה, שברור כשמש כי כל מעשי ה' מוצדקים וטובים, אלא כשאדם אינו מרוצה ושואל קושיות ומתלונן, מעלים אותו השמימה ומראים לו, הכל טוב ובצדק, ואני אינני מתלונן לכן לא מעלים אותי להיווכח בצדקת ה'.

הַצִּיּוֹר תָּבִימִים פְּעֻלָּו (לכ, ז')

מסופר על הרה"ק ה"חזון איש" זיע"א, שפעם בא אליו אדם אחד, והקשה קושיות על ההשגחה העליונה בקשר עם השואה הנאצית שניתכה על עם ישראל באירופה. העיר לו החזון איש ואמר: מי שאינו מבין במלאכת התפירה, ורואה את החייט כשהוא גוזר וקורע את האריג, חושב כי אותו חייט משחית את הבד. ולאמיתו של דבר אינו אלא מכין בגד חדש.

וַיֵּשְׁבוּן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעֹטוּ (לכ, סו)

מסופר על הרה"ק רבי ישראל מסלנט זיע"א, שכאשר ביקר בפרנקפורט, הוזמן להתארח בארמונו המפואר של הנגיד הנודע רוטשילד. התפעל האורח מן הפאר הרב שראה באותו מקום, וכשנפרד ממארחו אמר לו בבדיחות הדעת, במחילה מכבודו, נוכחתי לדעת שאין הבית הזה מתנהל כולו על פי התורה. נחרד המארח הנדיב מדבריו של רבי ישראל וקרא בתמיחה, מה כוונת כבוד הרב בדברים שהשמיע באזני זה עתה? התחייק רבי ישראל כנגד מארחו ואמר לו בנימה פייסנית, מה שהשמעתי זה עתה למר, אינו אלא שבח והלל ולא חלילה דברי ביקורת, שכן כתוב בתורה 'וישמן ישרון ויבעט' נמצינו למדים מכאן, שכאשר יהודי עולה לגדולה והוא משופע בעושר ובנכסים, זחה דעתו עליו והוא בועט בגסות בכל הכתוב בתורה, כאילו נשכחה ממנו מציאות ה' בעולם חלילה. ואילו אצליך מצאתי כביכול עולם הפוך, אתה הנך בלי עין הרע עשיר מופלג, ובכל זאת מתנהל ביתך על טהרת הכשרות ברוח ישראל סבא. לכך נתכוונתי אפוא בדברי שביתך אינו מתנהל כולו על פי התורה. (סיפורי צדיקים)

הפלא ופלא



אוצר בלום של פלאי פלאות מגנזי קדם

אות ד

דג [המשך]

ישנו דג ששומר שבת. כן כתב הרד"ק (בראשית ב, ג): "כי יש דג אחד בים שאינו שוחה ביום השבת, והוא נח כל היום סמוך ליבשה או לסלע". עורו של דג זה דוחה כל חץ וחנית מלעבור דרכו. כן כתב בעל "שבט מוסר" (פרק יא): "העושה לבוש מן עור דג זה - אין עובר בו חץ וחנית". ישנו מין דג, שהדג אותו ידו נרדמת. כן כתב ה"חוות יאיר" (סימן רלג). כמו כן - הוא כותב (שם) - ישנו סוג דג נוסף, הנקרא "רעמרא", שכאשר הוא נוגע בספינה - מיד היא נעצרת ללא כל תזוזה. דגים אינם כשרים לקרבן מכיון שיש להם דין של "רודף". רק בעלי חיים נרדפים כשרים להקרבה, כמבואר ב"ויקרא רבה" (כז, ה) - שור נרדף מן הארי, כבש מהזאב, עז מהנמר, מה שאין כן דגים, מכיון שכל אחד מהם בולע את חברו, נמצא שכולם "רודפים", ולכן הם נפסלו לקרבן.

דגירה

התרנגולת דוגרת על ביצתה במשך עשרים ואחד יום. אם היא תדגור פחות מהזמן המיועד או יותר מהזמן המיועד - או שהאפרוח ימות או שיהיה חולני. מניין יודעת התרנגולת לספור עשרים ואחד יום בדיוק? הנותן לשכוי בינה. כן כתבו הקדמונים (ספר ה"מטע" עמוד קו).

דגלי מדבר

על דגלי מדבר היו נראות אותיות י"ה. אותיות אלו היו פורחות מדגל לדגל לפי הצורך. כך כל ששת ימי השבוע, וביום השבת האותיות לא זזו ממקומן. כן מובא ב"ילקוט ראובני" (במדבר ב, ב).

ר"ת	יציאה	כניסה	ירושלים
19:37	18:57	17:46	
19:35	18:59	18:02	תל אביב
19:36	18:58	17:54	חיפה
19:37	18:58	18:04	באר שבע

צדקה ומרפא



מעשי צדקה של אנשי התנ"ך והש"ס

רבי נחומק' מהורודנא

תולדות חייו

נולד (תקע"ב), בעיר ביסגולה הסמוכה לעיר שאוול בצפון ליטא לר' עזריאל ומיידה. כבר כילד קטן בלט בכשרונו ובגיל חמש נתן היה לשוחח עמו כמו עם מבגר. אביו ר' עזריאל שהתפרנס בדחק רב מהיותו פועל פשוט במשרפת י"ש לא יכול היה לשכר מלמד לילדו הפקח, ונסה ללמדו במהלך עבודתו את המעט שיגיע לסדור, ללמד בחמש ולקרא תהלים, אך לאחר שהגיע לגיל שבע, למודים אלו לא הספיקו לו, אולם לא היתה לו אפשרות כלכלית ללמד במקום אחר ונאלץ להשאר בבית. הוא אף סיע בפרנסת המשפחה באספון ביערות יחד עם אחיותיו עצים ופקיעות שדה והביאם לשוק למכירה. בגלל רצונו העז ללמד תורה ברח לבית המדרש בבסיגולה, אך שב לביתו לאחר שלעגו לידיעתו הדלה ולמנהגיו שהיו כשל הכפרים. מדי פעם נשאר ביער וקרא תהלים בבכי.

מרחם על זקנה

כבר כנער צעיר בבסיגולה עסק בגמילות חסדים כשהזדמן לו. פעם אחת הגיע הנער מנחם נחום לשוק עם עצים למכירה. אשה זקנה ראתה אותו עם העצים ובקשה ממנו צרור עצים כדי להסיק את התנור בעבור נכדה שהוא חולה מאד ונשקפת סכנה לחייו. נכמרו רחמי של מנחם נחום על הזקנה ונכדה והעניק לה

לישון אצלו. לפני הנץ החמה העני לבש את מעילו של ר' מנחם נחום שקבלו מ'חברת ש"ס' האחראית על בית המדרש שבו התפלל ולמד, והלך לביתו. כשבאר ר' מנחם נחום לבית המדרש ללא מעילו הפתעו מאד האנשים העניים. רצתה חבורת הלומדים לרדף אחר העני ולהשיב לו ר' מנחם נחום את מעילו. עצר אותם ר' מנחם נחום ושאלם האם המעיל במדה המתאימה לעני. ענו שהמעיל תואם בדיוק את מדתו של אותו עני. ואז אמר להם ר' מנחם נחום: "אם כן הניחוהו! כי זה איש עני אביון, חלש, והוא עלול להצטנן בקר, השם יתברך יזמין לי מעיל אחר..."

לפנים משורת הדיו

יום אחד ר' מנחם נחום הולך עם תרמיל הצדקה, ראה יهودי הבוכה מאד. לשאלתו ענה היהודי שכפרי נכרי אלים מטבעו נתן לו 40 רובלים כדי שישלחם לבנו של הכפרי המשרת בצבא, והכסף גנגב ממנו בלי שירגיש. ר' מנחם נחום אמר שהוא מוכן להלוות לו את הסכום אך שיקבע חבילת עצים. בסקרנותו עקב אחר האיש וזהה את ר' מנחם נחום שנכנס בשקט לבית מסים, הניח שם את האחר זמן לא רב תפסה המשטרה באזור חבורת פנים החבילה ויצא מיד. לשאלתו, ענה ר' מנחם נחום כי בביתו נר תלמיד חכם עני שאין לו כסף לקנות עצים להסקה ומאד קר לו. ר' מנחם נחום בקש מהשואל לא לספר את מה שראה. ואכן אותו יהודי לא אמר דבר עד פטירת ר' מנחם נחום. מעיל צדקה באחד הלילות עני מרוד שבגדי קרועים הקיש על דלת ביתו של ר' מנחם נחום. ר' מנחם נחום ארחו בשמחה והזמין עירך קודמין..."

ישמחו במלכותך



סוד פחה הגדול של השמחה בשבת המלכה

פרק ט' | מקדש השבת

מדוע צריך לעשות את הקדוש בשמחה גדולה

ועל פי זה מבאר מדוע כתב הוזהר הקדוש (ויקהל רז) שלכל הברכות האלו זוכה האדם רק כאשר הוא עושה את הקדוש מתוך שמחה גדולה ורצון שלם, וזאת מפני שכל ענינים ומהותם של ימות החל הם העצבות והיגון, אשר הם המסמלים ביותר את שלטונם של הקלפות והדינים בימות החל, כי כל מהותם של הקלפות זה העצבות ויגון, כמובא בזהר.

ולכן בכניסת השבת כאשר מקדש האדם את השבת ע"י אמירת הקדוש, ע"י כך נכנס ובה לישראל אור קדשתה הגדול של השבת, אשר היא השמחה והחדנה שיש ביום השבת, שהיא המסמלת את כניסת אור קדשת השבת לעולם ואת שלטון הקדשה ובטול שלטון של הקלפות ביום השבת, כי בשבת שורה שמחה וחדנה גדולה בכל העולם כלו ע"י קדשתה של שבת המלכה.

ומשום כך צריך האדם כאשר הוא מכניס את קדשתה של השבת להזהר ביותר לעשות את הקדוש מתוך שמחה וחדנה גדולה, כי השמחה והחדנה הן המהות הפנימית של השבת וזהו כל ענינה וסודה של השבת, ולכן כתבו חז"ל לעשות את הקדוש דוקא על יין אשר הוא משמח את האדם, וזאת כדי שיעשה האדם את הקדוש מתוך שמחה גדולה, אשר בכך תלוי כל המשכת קדשת השבת בעשיית הקדוש.

אבות ובנים



6. כמה שמות היו לו לחזקיה המלך

- א. 4
- ב. 1
- ג. 8
- ד. 10

7. כל בית שאין דברי תורה נשמעין בו בלילה?...

- א. יהיה משכן למוזיקין.
- ב. יווחו בו שקצים ורמשים.
- ג. אש אוכלתו.
- ד. יעלה בו עובש

8. באיזה חודש נולד ישמעאל בן אברהם?

- א. מר חשוון.
- ב. אלול.
- ג. ניסן.
- ד. אב.

9. "שאל אביך ויגדך" - למי הכוונה?

- א. באביך?
- א. לקב"ה.
- ב. לנביאים.
- ג. לחכמים.
- ד. לאביך ממש.

10. הטבת חלום בפני כמה אנשים?

- א. 10
- ב. 3
- ג. 5
- ד. 7

1. למה נמשלה התורה?

- א. לגשם ולטל.
- ב. לנהר.
- ג. לברד.
- ד. לשלג.

2. לאיזה עוף נמשלו רחמי ה' יתברך?

- א. יונה.
- ב. תור.
- ג. נשר.
- ד. בו.

3. איזו עיר בארץ ישראל הרים סביב לה?

- א. אשדוד.
- ב. ירוחם.
- ג. ירושלים.
- ד. טבריה.

4. השכים בבוקר ונפל פסוק לתוך פיו?...

- א. הרי זו נבואה קטנה.
- ב. הרי הוא צדיק גמור.
- ג. ילמד באותו יום יותר מהרגלו.
- ד. יצליח בעסקיו.

5. כמה שמות היו לו לסנחריב?

- א. 5
- ב. 8
- ג. 3
- ד. 2

תשובות

1 א 2 ב 3 ג 4 א 5 א 6 ד 7 ב 8 ג 9 א 10 א

חידושים לפרשה



"כִּי גֹי אֲבֹד עֲצוֹת הַמָּה, וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה. לוֹ חֲכָמוֹ וְשִׁפְלֵי זֹאת, יִבְיֵנוּ לְאַחֲרֵיתָם". (דברים לב, כח-כט).

(התשפ"ב) נ"ל בס"ד דרך רמז, על פי הגמרא הידועה (הבאנוה מספר פעמים) במסכת ברכות (ה"ב): אָמַר רַבִּי לִוִּי בַר חֲמָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לָקִישׁ: לְעוֹלָם יִרְגִּיז אָדָם יָצָר טוֹב עַל יָצָר הָרַע, שְׁנֵאֲמַר (תהלים ז, ה): "רָגְזוּ וְאַל תִּחַטְּאוּ". אִם נִצָּחוּ, מוֹטָב, וְאִם לֹא, יַעֲסֹק בַּתּוֹרָה, שְׁנֵאֲמַר: "אָמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם". אִם נִצָּחוּ, מוֹטָב, וְאִם לֹא, יִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע, שְׁנֵאֲמַר: "עַל מִשְׁכַּבְכֶּם". אִם נִצָּחוּ, מוֹטָב, וְאִם לֹא, יִזְכֹּר לוֹ יוֹם הַמִּיתָה, שְׁנֵאֲמַר: "וְדַמּוּ סֵלָה". עכ"ל.

ונ"ל בס"ד שנרמז הדבר כאן: א. "כי גוי אובד עצות המה" – שאין להם עצות כיצד להרגיז יצר הטוב על הרע. ותמצא: "גוי אבד עצות" בגי' ירגיז אדם יצר טוב.

ב. "ואין בהם תבונה" – לקרוא קריאת שמע, כי "שמע" פירושו "הבן", כדאמרו הפוסקים. ותמצא: "אין בהם תבונה" בגי' שין מס עין עם הכולל. אי נמי "ואין בהם תבונה" שני אותיות ראשונות "ואהבת", שהוא טעם קריאת שמע, לעורר בלבו אהבת ה', ואז יתבטל היצר.

ג. "לו חכמו ישכילו זאת" – יעסקו בתורה הנקראת "זאת" (עבודה זרה ב, ב, איכ"ר ג, א, תנחומא דברים ח), שנאמר (דברים ז, מד) "וזאת התורה". ותמצא: "חכמו" במלוי כזה, חית כף מס ואו, בגי' תורה בדיוק.

ד. או על כל פנים "יבינו לאחריתם" – יזכרו ויתבוננו באחריתם ביום המות. ותמצא: "זאת יבינו לאחריתם" ס"ת למפרע מות. ודוק כי קצרת.

(תורת מאיר | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א)

החפץ חיים



קונטרס 'שפת תמים'

פרק ו' | יבואר בו גנות האוחזים במדת השקר
אפילו לבניו הקטנים מצוה להזהירם תמיד שיתרחקו מדיבורי השקר כמו שנאמר חנוך לנער על פי דרכו. וכבר הזהירו רז"ל (בסוכה מ"ו) דלא לימא איניש לינוקא לעשות לו או לקנות לו שום דבר, ולבו לא כן יחשוב כדי שלא ילמדו לשקר. אלא אם הבטיח להם, יקיים. וממנו יראו שמקפיד על דבר אמת, וכן יעשו. ויעמוד על המשמר עליהם תמיד שלא ימצא בפיהם לשון שקר ותרמית, ויגדיל בעיניהם עון השקר, באופן שיחדרו בנים ויזהרו מאוד עד שיעשה להם טבע שלא לדבר שקר.

ובכלל ההרחקה מן השקר, שלא יאמר לחבירו אם חייב לו, לך ושוב ומחר אתן. אלא אם לא יוכל ליתן, האמת יורה דרכו, ותחנונים ידבר רש. וכל ערום יעשה בדעת שלא יצא דבר שקר מפיו, רק יהיו כל עניניו אמת. וה' אלקים אמת, חותמו אמת, ותורתו אמת, ינחנו בדרך אמת.

מעלת הצדקה בערב סוכות



מובא בספר פרי עץ חיים (שער חג הסוכות, סוף פרק ג) וזה לשונו: ערב סוכות הוא עת ליתן צדקה, עד כאן.

ובספר יסוד ושורש העבודה (יא, האיתון, יב) כתב וזה לשונו: הנה זה היום של ערב סוכות, הרי הוא בכי יתן איש אשר ידבנו לבו לעשות צדקה, כי רבה היא מאד ביום הזה, וגם הוא זמן אסיפה לאסוף הביתה על כל ימי החג להזמין ולהתארח עניים מהוגנים בני תורה על שולחנו, והם חלק השבעה אושפזין קדישין, כמו שיבוא באורך לפנינו בפרקים הבאים בעזרת השם, מהזוהר הקדוש גדול מעלתה של מצוה זו, ולהיפך רחמנא ליצול העונש הגדול. וענין השבעה אושפזין הלא הוא מלא בספרים, ע"כ.

מנהגנו בקודש – דואגים גם השנה לסלי מזון עשירים וגדולים להמון משפחות נזקקות העוסקים בתורה וכולם יכולים להיות שותפים איתנו במצוה חשובה זו! הרימו תרומתכם ופתחו לבכם לאביוני ישראל לשמח אותם בחג הקדוש!

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

זכות

בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית בעלון

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכוננו" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

aloni@gamah.org - מייל לכל מטרה

אתר העמותה WWW.GAMAH.ORG

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ונאשראי בטלפון ובאתר



לתרומה סרוק את הברקוד





אש שחורה על גבי לבנה

ודיבוקם זה יסוד החיים, אז זה ודאי אש לבנה, ואם הוא פוסק אז אש שחורה, מאכילים אותו גחלי רתמים. ומצינו בש"ס, שרבי טרפון אמר לרבי עקיבא, הפורש ממך כפורש מן החיים, מי שפורש מרבי עקיבא כפורש מן החיים. וכן מצינו להרמב"ם ז"ל בבבא קמא, שהוא אומר שהפורש מרבינו הרי"ף זללה"ה כפורש מן החיים. עתה אין פלא על הפוסק מדברי תורה שמאכילין אותו גחלי רתמים, מפני שמפסיקו מדברי תורה נראה שהוא תופס שמה שאמר הכתוב "הלא כה דברי כאש נאום ה'", הוא תופס שזה אש של הדיוט שמהותו בעיקר לשרוף, הוא מביט על התורה כעל אש שחורה שהוא ירא לגשת אליה, וקל בעיניו להפסיק מדברי תורה שמתרחק ע"י זה שלא יכבה מגחלתה של האש שחורה. על כן ענשו הוא מידה כנגד מידה, שמטעימים אותו מגחלים של אותה אש שחורה כפי דעתו ומעשיו, כי כך היא המידה, הבא להטמא מעט מטמאין אותו הרבה. גם הוטבע במציאות הבריאה שכל נעימות של רצון חומרי, זה כשותה מים מלוחים לצמאונם, בשעה שאדם צמא ושותה מים מלוחים הוא נצמא יותר, הוא לא מרווה את עצמו, ככה זה הנעימות של הרצון החומרי, נדמה לו בשעת גמיעתו שזה לח וקר ומרווה לצמאונם, אבל המציאות שצמא יותר, וגם מוסיף שקודם כלבו ממש מהמים המלוחים. כך הוא הפוסק מדברי תורה לדברים בטלים, ומכל שכן לדברים אסורים, נדמה לו שהוא מדבר מעט דברים בטלים, יהיה אח"כ דעתו יותר צלולה לגרום באוריינתא, יש טפשים כאלה אומרים שצריך קצת ככה אתה יודע להשתחרר בשביל שהוא יוכל להכנס בצילותא ללמוד אח"כ את הסוגיה בעיון, אבל באמת זה להיפך, להמעט דברים בטלים.

הכותב בשבת שתי אותיות חייב מיתה, עבור פעולה קטנה וקלה כזאת יוצא ליסקל, אבל כשיתבונן ימצא שבעצם אש לבנה הוא יום מנוחה וקדושה לעמך נתת. כל אומות העולם, אפילו שכבר סידרו אחרינו לעצמם יום שבתם, אבל לא זכו למנוחת הנפש, לא זכו לקדושה, לא זכו למעין עולם הבא. אמנם אין להם את האש השחורה, הם אינם מחוייבים מיתה עבור מלאכת שבת, אבל לא זכו לעיקר המתנה של יום מנוחה וקדושה, וטרודים המה ביצורם ביותר ביום שבתם גופם, ועלולים למעשים העכורים ביותר, שנאמר, נכרי ששבת חייב מיתה, כמו שמופיע בסנהדרין נ"ח ובהרמב"ם בהלכות מלכים. אולם ניתנה בחירה חופשית לאדם שבכוחו ובידו לשים אש שחורה, בידו לבחור להיות רודף אחר הכבוד, בידו לדחוק רגלי השכינה כביכול, אבל גם בזה הוטבע סדר העולם שמפה על ידיו הוא משתלם, וחטאים תרדף רעה, ואם עולה בידו להשתמש לפי שעה אבל סוף כל סוף ילכד ברע. זהו מה שהתורה נתנה אש שחורה על גבי אש לבנה. גם האש השחורה זה בחינה של אש לבנה, למי שמשתמש בה כפי שהיא רוצה, אבל אם חלילה לא משתמש בתורה אלא בוחר ברע מרצון, זה יהיה אש שחורה ממש.

כתוב כל הפוסק מדברי תורה מאכילים אותו גחלי רתמים. רותם זה עץ שהגחלים שלו הם מחזיקים הכי הרבה זמן, עד שהם כבים לוקח המון המון שעות, אז מאכילים אותו גחלי רתמים. בודאי נראה בזה מראה אש שחורה, מי שפוסק מדברי תורה מאכילים אותו גחלי רתמים ודאי אנחנו רואים בזה אש שחורה, אבל כשיתבונן בעצם מהות התורה, שבאותה שעה שלומד עסוק הוא באש לבנה שמאיר את שכלו להבין ולהשכיל עד שהוא מתדבק בבורא יתברך שמו בזכות התורה, כמאמר הכתוב "ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום", והדברים הם כפשוטם, כמו שיש דבקות גוף ונפש שחיבורם

התורה נקראת אש דת, "מימינו אש דת למו", תורה שנתן הקב"ה למשה אש לבנה חרוטה באש שחורה, כמו שמוכר בילקוט דברים ל"ג. וברש"י אש דת שהיתה כתובה מאז לפניו באש שחורה על גבי אש לבנה. עד כאן לשון רש"י. יסוד לקנין התורה הוא אש שחורה. כשמנו במ"ח דברים שהתורה נקנית בהם מיעוט שינה, מיעוט תענוגים, קבלת יסורים, זה כמראה אש שחורה, וכן מה שאמרו ז"ל שחורות כעורב, מי שמשים עצמו אכזרי על בניו כעורב, כגון אש שחורה, מי שרוצה להיות תלמיד חכם צריך להיות אכזרי על בניו כעורב. אבל כשיתבונן שהתורה משמרתו מכל רע בנערותו, ונותנת לו אחרית ותקוה בזקנותו, בנערותו מה הוא אומר? "וקווי ה' יחליפו כח", בזקנותו מה הוא אומר? "עוד ינובון בשיבה", כמו שכתוב בקידושין פ"ב, זהו כבר כגון של אש לבנה, שהמהות היא להאיר ולא לשרוף. סוג האכזריות שמשים תלמיד חכם עצמו אכזר על בניו ובני ביתו בשביל מסירות לתורה הקדושה הוא סוג אכזריות של רופא מנתח, אבל בעצם זה מההרגש של רחמנות שהוא משתתף בצעריו של החולה האומלל שסכנה מרחפת עליו ומתאמץ להצילו. כן הוא המתאכזר בשביל התורה, הוא מרגיש את גודל הסכנה גם לו, גם לבני ביתו אם יגדלו ללא תורה, על כן הוא מתאמץ בתקיפת הדעת, תקיפות הדעת, להתאכזר ולהתגדל בתורה, והתוצאות מזה - שבנערותו יחליף כח. החולה שמוכרח לצמצם מזונו ושאר תענוגים אין לו להביט מה שנראה שהולך ופוחת ממשקלו ונעשה צנום, אין דבר, כי סוף סוף ע"י דבר זה יחליף כח. זהו הגוון האמיתי של מיעוט שינה, מיעוט תענוגים ואפילו קבלת יסורים. אם רק זכה שהם לעמלה של התורה, הוא יחליף כח מהם, ומהמראה שנראה כאש שחורה יתהפך לאש לבנה, יחליף מזה כח בנערותו וגם יתקיים בו בזקנותו "עוד ינובון בשיבה".

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א

בבית מדרש קהילות פז, בבני ברק
בתאריך 08.09.2013
לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו
(גם מטלפון כשר) 077-3532243

להצלחת כל עם ישראל
שיפלו אויבינו ויחזרו
כולם לשלום לביתם
מהרה

לזיווג הגון מהרה
שלומי בן רינה
אריאל בן רוזה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
רחל בת אהרן ויפה
אמנון בן בלהה
גיורא בן שרה וישראל

לזרע של קיימא
טופז בת אילנה
לעילוי נשמת
אהרן בן יחיא

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה
אפרים בן שושנה

להצלחת מוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'

לרפואה שלמה מהרה
חיים שמואל בן חנה
דייז בת חביבה
מיטל בת סולטנה
רינה בת איבון

לעילוי נשמת
מאור גוזי בן משה
יוסף בן דונטה
יוסף בן שושנה ימיני